

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414206065
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6414206065.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S. XXX, XXX XX X. S., zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici, dieťa rodičov: matky W. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S. XXX, XXX XX X. S., zastúpená splnomocnenou advokátkou JUDr. Miroslavou Hudecovou, so sídlom Advokátskej kancelárie Š. Moyzesa 46, 965 01 Žiar nad Hronom, a otca: P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S. XX, XXX XX X. S., o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5P/41/2014-30 zo dňa 26. 05. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že nariaďuje predbežné opatrenie a maloletého P. M., nar. XX. XX. XXXX dočasne zveruje do osobnej starostlivosti matky W. L., nar. XX. XX. XXXX, až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9P/41/2014.

Otcovi ukladá povinnosť prispievať na výživu maloletého P. výživným v sume 70,-- eur mesačne počnúc dňom nariadenia predbežného opatrenia, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým P. každý druhý párný víkend v roku, od piatku od 16.00 h do nedele do 18.00 h tak, že maloletého v stanovené dni a v stanovenom čase prevezme pred bytom matky a po realizácii styku maloletého v stanovené dni a v stanovenom čase vráti matke pred jej bytom.

Matka je povinná maloletého P. na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi styk s maloletým umožniť.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

V odôvodnení uviedol, že dňa 20. 05. 2014 doručila navrhovateľka súdu návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby jej súd zveril do osobnej starostlivosti maloletého P.. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 03. 08. 2012 sp. zn. 10P/295/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 08. 2012, súd zveril maloletého F. a maloletého P. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, so striedaním v týždenných intervaloch. V novembri 2013 jej obaja maloletí chlanci začali hovoriť, že striedavá starostlivosť im nevyhovuje a že by im viac vyhovovalo stretávanie sa s otcom podľa dohody resp. že by k otcovi chodili radšej iba na víkendy. Napriek tomu matka deti vždy riadne a včas pripravila na odovzdanie otcovi, a to aj po stránke psychickej, keď sa im snažila vysvetliť, že aj otec ich má rád a chce byť nimi. Matka ďalej uviedla, že zlom nastal cez Vianoce roku 2013, kedy obaja chlanci boli u otca. Otec detí nedodrжал sľuby a na Štedrý deň ani počas nasledujúcich dní deťom nedovolil prísť k matke ani na hodinku, čo bolo pre matku veľmi dôležité, pretože jej otec bol ťažko chorý a veľmi ju prosil, aby deti aspoň na chvíľu videl. Otec maloletých detí jej vtedy uviedol, že ho to nezaujímá a deti počas Vianoc k matke

nepustil s tým, že matka mala akceptovať súdne rozhodnutie. Dňa 16. 03. 2014 sa matke prvýkrát nepodarilo napriek jej snahe presvedčiť maloletého P., aby išiel k otcovi. Keď matka túto skutočnosť oznámila otcovi, otec to prijal bez najmenšieho prekvapenia a bez akejkoľvek snahy sa s P. stretnúť, kontaktovať ho alebo s ním komunikovať. Následne otec prišiel po P. v doprovode s policajtní, ktorí videli, že maloletý má zbalené veci a je pripravený, ale sám maloletý pred policajtní uviedol, že k otcovi nechce ísť. Následne išiel otec podať na matku trestné oznámenie. Dňa 17. 03. 2014 matka oznámila túto skutočnosť aj na ÚPSVaR v Žiari nad Hronom. Otec dňa 17. 03. 2014 podal na Okresnom súde Žiar nad Hronom návrh na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom, ktorý je vedený pod sp. zn. 10Em/1/2014, kde otec uviedol, že matka mu bez objektívnych dôvodov odmieta vydať syna. Dňa 30. 03. 2014 a dňa 13. 04. 2014 sa situácia zopakovala, pričom matka uviedla, že nemá najmenší záujem na vyhrocovaní situácie tým, že by deti na odovzdanie otcovi nepripravovala alebo že by deti proti otcovi popudzovala, nakoľko by tým nič nezískala, ale by len ublížila svojim deťom. Za takejto situácie je však pre ňu čoraz viac náročnejšie motivovať maloletého P., ktorý má už 13 rokov a má svoj rozum, aby rád chodil otcovi, keď vidí, ako sa otec správa a že medzi ním a F. robí rozdiely. Dňa 16. 04. 2014 napísal otec P. e-mail, v ktorom mu zdôrazňoval, že je určená striedavá starostlivosť a pravidlá treba dodržiavať, pričom nezabudol negatívne poukazovať na matku. Okrem tohto jediného e-mailu otec maloletého P. nijako nekontaktoval. Namiesto toho, aby sa otec pokúsil syna si získať a pozitívne ho motivovať, opakovane situáciu riešil prostredníctvom polície, či už opakovaným privolaním policajných hliadok alebo podávaním trestných oznámení, podávaním oznámení na ÚPSVaR a podávaním návrhov na výkon rozhodnutia, čím neustále vytvára stresové situácie. Nakoľko maloletý P. napriek snahe zo strany matky opakovane odmietal chodiť k otcovi, matka s maloletým navštívila psychologičku F. W., ktorá konštatovala, že celkový stav maloletého možno hodnotiť ako emocionálne senzitivné obdobie s riešením vlastných vzťahových a iných problémov, riešenia a problémy medzi rodičmi dieťa t.č. emocionálne vyťažujú a má preto potrebu sa uzatvoriť a nevyjadrovať sa, tendenčné alebo násilné vstupy zo strany oboch rodičov so snahou o jeho preladenie a zmenenie terajšieho názoru by neboli pre dieťa vhodné a pre aktuálne subdepresívne ladenie dieťaťa by to do budúcnosti nemuselo prospieť jeho psychike. Matka uviedla, že podľa jej názoru v súčasnosti striedavou osobnou starostlivosťou nie sú zabezpečené najpriaznivejšie podmienky pre zdravý vývin maloletého, preto sa návrhom vo veci samej zo dňa 07. 05. 2014, ktorý je vedený pod sp. zn. 9P/41/2014 domáha zverenia maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti.

Okresný súd zo správy ÚPSVaR Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom zistil, že otec maloletého P. sa dňa 24. 03. 2014 obrátil na úrad s tým, že matka marí súdne rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti a dostatočne nepripravuje maloletého P. na styk s otcom, na základe čoho sa od 16. 03. 2014 striedavá starostlivosť o maloletého nerealizuje. Otec túto situáciu riešil podaním trestného oznámenia a taktiež návrhom na výkon rozhodnutia. Úrad vykonal pohovor s maloletým P. aj s jeho matkou. Matka pri pohovore uviedla, že synovi nijako nebráni v realizácii striedavej osobnej starostlivosti, od obidvoch detí však už dávnejšie mala signály, že im táto forma starostlivosti nevyhovuje. Napriek tomu deti vždy riadne na odovzdanie otcovi pripravila. Maloletý P. však odmietol ísť k otcovi, čo vyjadril aj pred policajnou hliadkou. Matka navštívila aj triednu učiteľku maloletého P., ktorá sa rovnako snažila vplývať na maloletého P., aby išiel k otcovi, na čo maloletý reagoval vyjadrením, že ho otravuje to, ako na neho všetci tlačia. Maloletý P. pri pohovore uviedol, že momentálne žije s matkou, bratom a starou matkou, najradšej má mamu, starú mamu, otca a potom brata. Otca má rád, nikdy mu neublížil. Je pre neho ale nevyhovujúce („dosť blbé“) byť týždeň u otca a týždeň u matky. Chcel by si vybrať, kedy bude u matky a kedy u otca. Nevedel uviesť, či bolo u otca niečo zlé. Bolo aj dobré. Chodili na prechádzku so psom, do kina, do aquaparku. Otec je prísnejší. Maloletý P. tiež uviedol, že otec by nemal byť k nemu taký zákerný a volať políciu. Od vtedy ako k otcovi nechodí, nekomunikujú spolu, otec má na neho telefónne číslo, ale nevolá mu. Úrad odporučil rodinu na Referát poradensko - psychologických služieb za účelom obnovy komunikácie medzi rodičmi, ako aj potreby nastavenia jednotného výchovného pôsobenia rodičov. Konzultáciu mali stanovenú, no matka sa ospravedlnila pre pracovné povinnosti a otec nereagoval. Úrad poukázal aj na správu psychologičky F. W., ako aj na to, že na problémy medzi rodičmi a rozdielne názory vo výchove poukázala už aj P. B. R., znalkyňa z odboru psychológia vo svojom znaleckom posudku, ktorý vypracovala na základe dožiadania súdu v predchádzajúcom konaní, v ktorom neodporúčala u rodičov striedavú osobnú starostlivosť o deti. Úrad odporučil návrhu matky vyhovieť a s otcom upraviť styk s maloletým E. každý druhý víkend v mesiaci.

Okresný súd vec právne posúdil s poukazom na ust. § 74 ods. 1, § 102 ods. 1, § 75 ods. 1, 6, 8, § 76 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov

(ďalej len „OSP“), ako aj s poukazom na ust. § 25 ods. 3, 4, § 26, § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). Uviedol, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie iba v tom prípade, ak je osvedčená danosť práva a potreba dočasnej úpravy. Aj vtedy, ak sú inak splnené formálne predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, súd musí zvážiť či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahu účastníkov alebo tretích osôb. Okresný súd zistil, že maloletý bez uvedenia dôvodu nechce chodiť k otcovi, a to aj napriek snahe matky presvedčiť syna, aby akceptoval rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti. Maloletý uviedol, že otca má rád, nikdy mu neublížil, nevedel uviesť nič čo by bolo u otca zlé, ale chcel by si vybrať sám, kedy bude u otca a kedy u matky. Maloletý uviedol, že otec je prísnejší a je pre neho „dosť blbé“ byť týždeň u otca a týždeň u matky. Okresný súd preto dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný. Na základe zistených skutočností považoval okresný súd súčasnú úpravu pomerov účastníkov konania za primeranú, neodôvodňujúcu potrebu nariadenia predbežného opatrenia. Život, zdravie ani priaznivý vývin maloletého nie je vážne ohrozený, nebolo osvedčené ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a teda nie je potrebný okamžitý zásah súdu na ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Maloletý neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý k otcovi odmieta chodiť. Ani matka vo svojom návrhu neuviedla iné rozhodujúce skutočnosti dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ani obavu že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a nepreukázala ani záujem maloletého dieťaťa. To, že striedala osobná starostlivosť je pre maloletého ako sám uviedol „nevyhovujúca“, lebo by si chcel sám vybrať kedy bude u otca a kedy u matky, nie je dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Matka podľa názoru okresného súdu dostatočne nepreukázala splnenie všetkých podmienok na to, aby mohlo byť predbežné opatrenie nariadené. Matka neuviedla ani žiadnu skutočnosť, pre ktorú nie je možné počkať na právoplatné skončenie konania vo veci samej. Skutočnosť, že vzťahy medzi rodičmi sú narušená nie je dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Vzhľadom na to dospel okresný súd k záveru, že nie je potrebné dočasne zveriť maloletého P. do osobnej starostlivosti matky, preto návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podala v zákonnej lehote matka maloletého dieťaťa. Poukázala na dôvody uvedené v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a ďalej uviedla, že striedavá osobná starostlivosť sa napriek jej úsiliu motivovať maloletého P., aby išiel dobrovoľne otcovi, nerealizuje od 16. 03. 2014. Poukázala na skutočnosť, že maloletý P. sa odmieta na túto tému s kýmkoľvek rozprávať a uzatvára sa do seba. Takáto dlhodobá napätá a vyhrotená situácia má veľmi zlý psychický vplyv na maloletého P., ktorý sa prejavuje najmä nervozitou, strachom z neistoty, častými zmenami nálad, čo je v rozpore s jeho záujmami, najmä citovými väzbami a so stabilitou výchovného prostredia, ktorú maloletý P. obzvlášť vo svojom aktuálnom subdepresívnom ladení nevyhnutne potrebuje. Matka sa nestotožnila so záverom okresného súdu, nakoľko súd sa pri svojom rozhodovaní vôbec nezaoberal záujmom maloletého, ale sa len stručne obmedzil na konštatovanie, že život, zdravie ani priaznivý vývin maloletého nie vážne ohrozený, nebolo osvedčené ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a teda nie je potrebný okamžitý zásah súdu na ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Matka mala za to, že kritériom osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy nie je jediným zákonom požadovaným kritériám v prípade nariadenia predbežného opatrenia pre potrebu dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa a to aj s poukazom na ust. § 75 ods. 2 OSP. Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca v prípadoch rozhodovania o návrhoch na nariadenie predbežného opatrenia ohľadom pomerov maloletého dieťaťa nevyžaduje len osvedčenie a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, ale ďalším a nemenej dôležitým a rozhodujúcim kritériám v takýchto prípadoch je aj záujem maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti poukázala matka na rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach. Matka je presvedčená, že forma striedavej osobnej starostlivosti za neosvedčila, je nevyhovujúca a pre maloletého P. záťažová a stresová. Podľa jej názoru je nariadenie predbežného opatrenia v záujme maloletého P.; stabilizoval by sa tak stav maloletého P. a bola by rešpektovaná aj jeho vôľa. Okresnému súdu vytkla, že pri svojom rozhodovaní vôbec nezohľadnil a v rozhodnutí sa žiadnym spôsobom nevysporiadal ani so správou psychologičky F. W., s odporúčaním Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a ani s názorom maloletého P.. Mala za to, že postupom prvostupňového súdu jej zároveň bolo odňaté právo na súdnu ochranu v intenciách práva na spravodlivé súdne konanie, nakoľko okresný súd svoje rozhodnutie presvedčivo a dostatočne neodôvodnil, z ktorého dôvodu je nepreskúmateľné. Navrhla preto, aby krajský súd zmenil uznesenie okresného súdu tak, že nariadi predbežné opatrenie, maloletého P. dočasne zverí do osobnej starostlivosti matky a zároveň otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého P. výživným v sume

140 eur mesačne počnúc dňom podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred na účet matky.

Vyjadrenie k odvolaniu matky podané nebolo.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu podľa § 220 OSP zmenil z týchto dôvodov:

Podľa § 102 ods. 1 prvá veta OSP, ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Inak o predpokladoch, ktoré musia byť splnené pre nariadenie predbežného opatrenia a o jeho dôsledkoch platia ustanovenia § 74 až § 77 OSP.

Podľa § 74 ods. 1 OSP, pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 1 OSP, predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 6 OSP, súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 75 ods. 8 prvá veta OSP, o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/, b/ OSP, predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby a) platil výživné v nevyhnutnej miere; b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

V každej veci týkajúcej sa maloletých detí dominuje záujem maloletého dieťaťa. Dosiachnutie účinnej ochrany záujmov maloletých detí je zabezpečené aj inštitútom predbežného opatrenia podľa Občianskeho súdneho poriadku. Jedným z nevyhnutných predpokladov, za ktorých môže súd nariadiť predbežné opatrenie je v zmysle § 75 ods. 1 OSP potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na danej dočasnej úprave pomerov. Naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov predbežným opatrením v týchto konaniach ustupuje záujmom maloletého dieťaťa. A teda, ak je nariadenie predbežného opatrenia v záujme maloletého dieťaťa, nemusí byť nevyhnutne súčasne splnená aj podmienka naliehavosti potreby dočasnej úpravy. Uvedená akcentoval aj zákonodarca novelou Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenou zákonom č. 388/2011 Z.z. účinným od 01. 01. 2012, kde podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, častým dôvodom nenariadenie predbežného opatrenia v konaniach starostlivosti súdu o maloletých bola skutočnosť, že navrhovateľ nevedel odôvodniť bezprostredne hroziacu ujmu, hoci inak navrhované opatrenie bolo v záujme maloletého dieťaťa. Preto pri nariaďovaní predbežného opatrenia v týchto konaniach od 01. 01. 2012 nie je potrebné odôvodňovať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ale postačuje len odôvodnenie záujmu maloletého dieťaťa na dočasnej úprave pomerov. V konaniach starostlivosti súdu o maloletých by preto súd mal pristúpiť k nariadeniu predbežného opatrenia nielen v prípadoch, ak riešenie situácie neznesie odklad, ale aj v prípade, ak je úprava predbežným opatrením v záujme maloletého dieťaťa.

Predbežným opatrením môže súd odovzdať dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho určí. Obsah tohto predbežného opatrenia súvisí s otázkou výchovy maloletého dieťaťa. Výchova maloletého dieťaťa je inštitútom rodinného práva, ktorý má v Zákone o rodine normatívne vyjadrenie. To neplatí o pojme starostlivosť o dieťa. Starostlivosť, ktorá môže byť obsahom predbežného opatrenia, je inštitútom procesného práva. Jeho úprava obsahuje provizórnosť ako pojmový znak predbežných opatrení. Preto odovzdanie maloletého dieťaťa do starostlivosti druhého z

rodičov alebo osoby, ktorú určí súd, je v skutočnosti faktické opatrenie, ktoré zásadne neovplyvňuje otázku budúcej výchovy. Pri zverení dieťaťa do starostlivosti druhého z rodičov rozhodujú kritériá uvedené v § 24, § 26 a § 36 Zákona o rodine.

Preskúmaním obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Matka podľa názoru odvolacieho súdu osvedčila také závažné objektívne okolnosti, ktoré sú relevantným dôvodom na to, aby bolo nariadené predbežné opatrenie a aby maloleté dieťa bolo dočasne (do právoplatného rozhodnutia vo veci samej) zverené do osobnej starostlivosti matky.

Z obsahu spisu vyplýva, že maloletý P. odmieta striedavú osobnú starostlivosť. Tento svoj názor vyjadril nielen pred matkou, ale tiež pred svojou triednou učiteľkou, ako aj pred policajnou hliadkou, ktorú privolal otec a pred kolíznym opatrovníkom. Názoru maloletého dieťa musí súd venovať náležitú pozornosť, prihliadnuť naň a tento posúdiť v spojitosti s ostatnými v konaní zistenými skutočnosťami. Aj keď maloletý P. neuviedol nijaký konkrétny dôvod, pre ktorý momentálne k otcovi chodiť nechce (uviedol len to, že je preňho „dosť blbé“ byť týždeň u otca a týždeň u matky), matka súdu predložila správu psychologičky F. W., z ktorej vyplýva, že celkový stav maloletého P. možno hodnotiť ako emocionálne senzitivné obdobie s riešením vlastných vzťahových a iných problémov. Ďalej uviedla, že riešenia a problémy medzi rodičmi maloletého P. toho času emocionálne vyťažujú a má preto potrebu uzatvoriť sa ani vyjadrovať sa. Podľa názoru psychologičky tendenčné alebo násilné vstupy zo strany oboch rodičov so snahou o preladenie a zmenenie terajšieho názoru maloletého by pre dieťa nebola vhodná a pre jeho aktuálne subdepresívne ladenie by to do budúcnosti nemuselo prospieť jeho psychika. Nariadenie predbežného opatrenia odporučil aj kolízny opatrovník, ktorý vo svojej správe poukázal aj na predchádzajúce konanie, kedy bolo rozhodované o striedavej starostlivosti rodičov o maloleté deti a v rámci ktorého súdom ustanovená znalkyňa neodporučila striedavú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté deti, a to vzhľadom k nevráživosti rodičov voči sebe. Uvedené skutočnosti nasvedčujú potrebe nariadenia predbežného opatrenia tak, ako navrhovala matka. Odvolací súd mal zato, že v danej situácii nie je v záujme maloletého P., aby bola v jeho prípade realizovaná striedavá osobná starostlivosť, nakoľko táto forma starostlivosti ho toho času emocionálne vyťažuje, negatívne na neho vplyva a spôsobuje mu subdepresívne ladenie. Vzhľadom k tomu odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil a maloletého P. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky.

Súčasne odvolací súd rozhodol o dočasnej úprave styku otca s maloletým P. tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým každý druhý párný víkend v roku od piatku od 16.00 h do nedele do 18.00 h, kedy maloletého prevezme pred bytom matky a po realizácii styku maloletého vráti matke pred jej bytom.

Odvolací súd zároveň uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého P. výživným v sume 70 eur mesačne. V tomto smere nevyhovela návrhu matky ktorá žiadala, aby otec bol zaviazaný platením výživného na maloletého P. v sume 140 eur mesačne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ide len o dočasnú úpravu výživného a pre určenie vyššej čiastky výživného ako 70 eur, ktorú má otec platiť aj v zmysle rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10P/295/2010-371 zo dňa 03. 08. 2012, ktorým boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, nemal dostatočne zistené a ani preukázané ostatné právne relevantné skutočnosti. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.